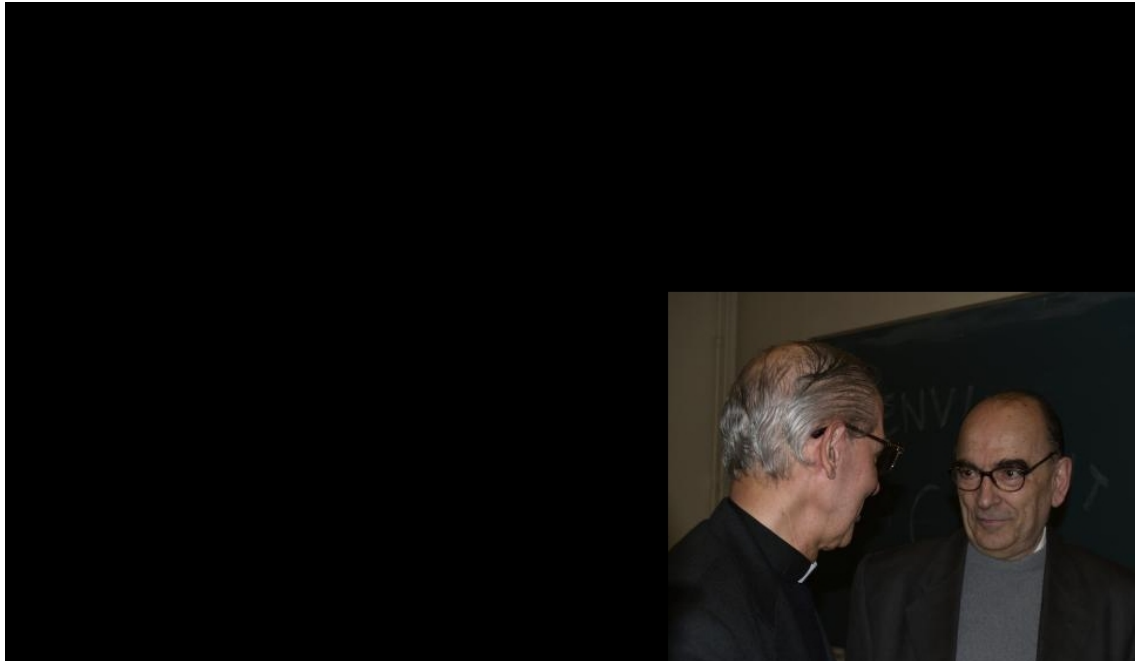


Mor el jesuïta Ignasi Salvat, exprovincial i fundador de Cristianisme i Justícia

Dv, 24/06/2011 per Catalunya Religió



([Jesuïtes](#)) Aquest divendres 24 de juny ha mort a Barcelona el jesuïta Ignasi Salvat a l'edat de 80 anys. El pare Salvat era professor emèrit de Moral i Dret Canònic de la Facultat de Teologia de Catalunya i membre del Tribunal Eclesiàstic. Va ser **Provincial dels Jesuïtes** de Catalunya i president de la Conferència de Provincials d'Europa. Fundador del centre d'estudis Cristianisme i Justícia, ha participat en nombroses institucions de l'església i la societat catalana. Entre d'altres, ha estat vice-president de la Fundació ESADE, membre de l'Institut Borja de Bioètica i de la Universitat Internacional per la Pau. També ha publicat diversos llibres i ha col·laborat activament als mitjans de comunicació social.

L'enterrament tindrà lloc dissabte 25 de juny a les 16.30h al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. El dia 1 de juliol a les 20.00h, coincidint amb la festa del Sagrat Cor, se celebrarà una Eucaristia en record i acció de gràcies a l'Església del Sagrat Cor de Barcelona (C. Casp, 27).

Ignasi Salvat i Ferrer va néixer **l'1 de maig de 1931** a Barcelona. En acabar el Batxillerat als Jesuïtes de Sarrià, el 1948 va iniciar els estudis de Química a l'Institut Químic de Sarrià, però poc després decideix entrar al noviciat de la Companyia de Jesús a Veruela. L'octubre de 1950 Salvat va encaminar els seus estudis a la filosofia i la teologia. L'any **1963 va rebre l'ordenació** sacerdotal a Sant Cugat, mentre acaba la Teologia. En aquells moments l'Església es troba **en plena celebració del Concili Vaticà II**. El 1965 marxa cap a Roma, on realitza el doctorat en Dret Canònic per la **Pontificia Universitat Gregoriana**. En tornar a Catalunya, el 1969 comença a exercir com a **professor de Moral i Dret Canònic**.

Durant la dictadura franquista va estar compromès amb la **causa obrera**, especialment des de la parròquia de Terrassa en la qual col·laborava com a sacerdot.

Provincial dels Jesuïtes i fundador de Cristianisme i Justícia

Des de 1978 fins a 1984 va ocupar el càrrec de Superior Provincial de la Companyia de Jesús, és a dir, el màxim responsable dels Jesuïtes de Catalunya. Es viuen moments clau en la història de la Companyia de Jesús, encapçalada llavors pel jesuïta basc **Pedro Arrupe**. Ignasi Salvat es va sentir profundament impactat per la personalitat del pare Pedro Arrupe, a qui va tenir l'oportunitat de conèixer i tractar en diverses ocasions. Ell mateix parlava d'Arrupe com de **"la persona que ha construït la meva història"**. En la seva Congregació General 32, l'any 1974, els jesuïtes havien definit la seva missió com a "defensa de la fe i promoció de la justícia". Seguint aquesta línia, a Catalunya, Ignasi Salvat, com a Provincial, **impulsa l'any 1981 la creació del centre d'estudis Cristianisme i Justícia**, amb l'objectiu de reflexionar sobre la fe cristiana des de la pràctica de la justícia.

L'any 1983 Ignasi Salvat va participar a la **Congregació General 33 de la Companyia de Jesús**, en la que el P. Arrupe presentà la seva renúncia per motius de salut i va ser escollit com a nou Superior General el P. Peter-Hans Kolvenbach. De 1986 a 1993 va ser president de la Conferència de Provincials d'Europa.

Implicat activament en l'església i la societat catalana

Des de llavors i fins pràcticament el final de la seva vida, la seva activitat principal es va repartir entre el **Tribunal Eclesiàstic**, del qual n'era Vicari Judicial, i la docència com a professor de Moral i Dret Canònic a la **Facultat de Teologia de Catalunya i l'Institut de Teologia Fonamental**. Però Ignasi Salvat ha tingut una activitat i presència intensa en nombroses iniciatives i institucions de la Companyia de Jesús, de l'Església i de la societat catalana.

Des dels anys 80 va formar part del CPM (**Centre de Preparació al Matrimoni**), des d'on va acompanyar un gran nombre de parelles en la seva formació i preparació per al matrimoni. Va ser membre de **l'Institut Borja de Bioètica**, vice-president de la **Fundació ESADE** i membre del Patronat de la Universitat Internacional per la Pau, entre d'altres. Va col·laborar sempre al **Casal Lloïola** de Barcelona i va ser coordinador dels Assistents de les Comunitats de Vida Cristiana (**CVX**) entre 1994 i 1996. Des de la seva fundació el 1981 no va deixar mai de col·laborar al centre d'estudis Cristianisme i Justícia, durant quinze anys presidint la Fundació Lluís Espinal a la que pertany aquest centre, i també impartint seminaris i cursos, a més dels **cine-fòrums sobre pel·lícules de contingut social** on ha pogut combinar el seu compromís per la justícia amb una de les seves passions: el cinema.

Disponibilitat i diàleg als mitjans de comunicació

Al llarg d'aquest temps va compaginar aquesta activitat intensa amb col·laboracions i aparicions constants als mitjans de comunicació. Convençut i defensor de la importància dels mitjans de comunicació social i de la necessitat que l'església i **les veus d'església hi siguin presents**, Ignasi Salvat va tenir sempre **una disponibilitat poc freqüent en homes d'església** per atendre la premsa i participar en programes de ràdio i televisió, fins i tot quan era requerit per parlar de qüestions polèmiques.

Home de frontera i de diàleg, en els seus posicionaments es desprenia **una gran**

obertura a la realitat i al món d'avui, sempre amb **fidelitat al missatge evangèlic** i atenció preferent a les persones que pateixen.

També va publicar nombrosos llibres i articles, entre els quals destaquen *Servir en misión universal*, (Mensajero i Sal Terrae, 2002), *La cultura del diàleg, un repte per al món d'avui*, (Cristianisme i Justícia, 2002), *Els mitjans de comunicació social, un repte humanitzador*, (Facultat de Teologia de Catalunya, 2001), *Fent camí amb les parelles*, (Claret, 1991).